Ἐξαιρετότατε Κύριε Δόκτορ Βρεύκερ.

Τὸ γράμμα σου παρελάβομεν μὲ, καὶ τὸ γράμμα τοῦ μακαρίου Δασκάλου, τὸ ἀποθανόν, ἐν τῷ Ἅγιῳ Ὄρει, εἰς τὴν ἀναστάσιμον ἡμέραν τῆς Πέμπτης τὴν ἐνάτην τῆς Ἀπριλίου τοῦ παρόντος ἔτους.

Ἀλλὰ τοῦτο ἐν ἀφροσύνῃ τῆς ἀπαρηγόρητος ἀγάπης μου ἐπρόσθεσα τὴν ἀφεντίαν σου νὰ μὴ λυπηθῇς διόλου μὲ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἀγάπην μου νὰ μὴ χαλάσῃς. Ἐὰν ἔχῃς ἀνάγκην ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν μου νὰ γράψῃς καὶ νὰ μὲ ἐπιστρέψῃς τὴν ἀφεντίαν σου ἐὰν θέλῃς καὶ ἐὰν ἔχῃς ἀνάγκην ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν μου νὰ γράψῃς καὶ νὰ μὲ ἐπιστρέψῃς τὴν ἀφεντίαν σου. Ἐὰν θέλῃς καὶ ἐὰν ἔχῃς ἀνάγκην ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν μου νὰ γράψῃς καὶ νὰ μὲ ἐπιστρέψῃς τὴν ἀφεντίαν σου.